

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DELEGATURA W LUBLINIE

20-079 Lublin, ul. Dolna 3-go Maja 5

Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48, -

Fax (0-81) 532-08-26

E-mail: lublin@uokik.gov.pl

Lublin, dnia 5 października 2007 r.

RLU – 61 – 67/06/IM

Decyzja RLU Nr 42/07

Na podstawie art. 23c ust. 1 w związku z art. 23a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244 poz. 2080, Dz. U. z 2006 r. Nr 157 poz. 119, Nr 170 poz. 1217 i Nr 249 poz. 1834) oraz stosownie do art. 28 ust. 6 tej ustawy oraz § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określenia właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002 r. Nr 18 poz. 172 i z 2003 r. Nr 6 poz. 68) w związku z treścią art. 131 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50 poz. 331 ze zm), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów,

- działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

uznaje się za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działania Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko-Własnościowej w O., ul. 25-lecia PRL 3, polegające na stosowaniu we wzorcu umownym, Regulaminie świadczenia usług, polegających na dostawie sygnału RTV, zapisów w brzmieniu:

1. Operator jest zobowiązany do obniżenia opłaty abonamentowej w przypadku dłuższej niż 48 godzin przerwy w dostarczaniu sygnału (1/30 wysokości abonamentu za każdy dzień awarii);
2. Operator nie odpowiada za przerwy w dostarczaniu sygnału spowodowane brakiem napięcia zasilania oraz zakłóceń w przekazie satelitarnym i naziemnym (konserwacja nadajników);
3. Ponowne podłączenie może nastąpić tylko po uprzednim uregulowaniu przez Abonenta zaległości oraz po wniesieniu opłaty za ponowne podłączenie określonej w cenniku.
4. Wszelkie spory powstałe na tle wykonywania umowy abonenckiej, której niniejszy regulamin stanowi integralna część, podlegają rozpoznaniu przez Sąd Powszechny właściwy dla siedziby Operatora.

stanowiących klauzule wpisane do rejestru postanowień wzorców umów uznanych za

niedozwolone, o którym mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego, odpowiednio pod numerami 211, 680, 618, 565 i **nakazuje się zaniechanie jej stosowania.**

Uzasadnienie

W ramach monitoringu rynku usług telewizji kablowej na terenie województwa lubelskiego Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Lublinie dokonała analizy wzorów umów i regulaminów stosowanych przez dostawców telewizji kablowej i internetu.

Jednym z dostawców telewizji kablowej jest Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko-Własnościowa w O. Analiza dokumentów w postaci wzoru Regulamin świadczenia usług (stanowiącego integralną część Umowy o dostarczanie sygnału TV i konserwację sieci kablowej TV w O.) wykazała, że zawiera on postanowienia, które mogą stanowić niedozwolone postanowienia umowne wpisane do Rejestru niedozwolonych postanowień umownych prowadzonego przez Prezesa UOKiK.

W związku z tym, Postanowieniem Nr 218/06 z dnia 21 listopada 2006 r. wszczęto z urzędu postępowanie administracyjne przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko-Własnościowej w O. (dalej: Spółdzielnia lub Operator), pod zarzutem stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów opisanej w art. 23 a ust. 1 i 2 ustawy cyt. wyżej, poprzez zamieszczenie w stosowanych w obrocie z konsumentami wzorze Regulaminu świadczenia usług (dalej: Regulamin) postanowień, które zostały wpisane do Rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone.

W odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego przedsiębiorca odpowiedział, że przeanalizował wskazane uchybienia stosowanych wzorców i poinformował, że wprowadzi zmiany, dostosowując wzorzec do obowiązujących przepisów i przyjętej ich wykładni. Zmiany te miały być dokonane, zgodnie z informacją Zarządu Spółdzielni do dnia 31.01.2007r.

Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Spółdzielnia Mieszkaniowa Lokatorsko-Własnościowa w O. jest wpisana do KRS pod numerem 0000169147. Spółdzielnia prowadzi między innymi działalność usługową w zakresie instalowania i dostawy telewizji kablowej na terenie O. W związku z tą działalnością stosuje wzorzec umowny - Umowę o dostarczanie sygnału TV i konserwację sieci kablowej TV w Opolu Lubelskim i Regulamin świadczenia usług (dalej: Regulamin). W oparciu o ten wzorzec zawiera z konsumentami umowy cywilnoprawne.

Z usług tego przedsiębiorcy korzystają osoby fizyczne-konsumenci, którzy decydują się na korzystanie z telewizji kablowej na warunkach zaproponowanych przez Spółdzielnię.

W stosunku do wszystkich tych osób stosowane są, kwestionowane przez organ antymonopolowy, następujące zapisy wzorca Regulaminu świadczenia usług, umożliwiającego odbiór programów określonych w ofercie tego operatora:

1. pkt 1c Regulaminu „Operator jest zobowiązany do obniżenia opłaty abonamentowej w przypadku dłuższej niż 48 godzin przerwy w dostarczaniu sygnału (1/30 wysokości abonamentu za każdy dzień awarii);
2. pkt 3e Regulaminu „Operator nie odpowiada za przerwy w dostarczaniu sygnału spowodowane brakiem napięcia zasilania oraz zakłóceń w przekazie satelitarnym i naziemnym (konserwacja nadajników);
3. pkt 3l Regulaminu „Ponowne podłączenie może nastąpić tylko po uprzednim uregulowaniu przez Abonenta zaległości oraz po wniesieniu opłaty za ponowne podłączenie określonej w cenniku”.
4. pkt 3m Regulaminu „Wszelkie spory powstałe na tle wykonywania umowy abonenckiej, której niniejszy regulamin stanowi integralna część, podlegają rozpoznaniu przez Sąd Powszechny właściwy dla siedziby Operatora”.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 8 grudnia 2004r. sygn. akt. XVII Amc 68/03 zapis o treści: „*Prawo do obniżenia opłaty abonamentowej przysługuje abonentowi wtedy, gdy brak sygnału spowodowany awarią był dłuższy niż 3 dni robocze. Od tego momentu za każdy następny dzień braku sygnału od abonenta odliczane jest 1/30 jego wartości*” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 maja 2005r. pod nr 211.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 23 lutego 2005r. sygn. akt. XVII Amc 3/04 zapis o treści: „*PTK nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprawdzanych w sieci telewizji kablowej wynikające z przyczyn niezależnych od PTK, a szczególności występujących poza siecią*” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 5 kwietnia 2006r. pod nr 680.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 5 stycznia 2005r. sygn. akt. XVII Amc 122/03 zapis o treści: „*W przypadku nie uiszczenia opłaty w terminie sygnał zostanie odłączony od gniazda. W przypadku wyrażenia przez użytkownika chęci z dalszego korzystania z sygnału, wykonawca dokona przyłączenia po zapłaceniu zaległości i dokonaniu jednorazowej opłaty za ponowne przyłączenie*” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 13 marca 2006 r. pod nr 618.

Wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 września 2005r. sygn. akt. XVII Amc 57/03 zapis o treści: „*Właściwym dla rozstrzygania sporów wynikających z regulaminu świadczenia usług jest sąd powszechny właściwy dla siedziby Operatora*” został zakazany do stosowania w obrocie z konsumentami i wpisany do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone z dniem 4 listopada 2006r. pod nr 565.

Do tutejszej Delegatury UOKiK Spółdzielnia nadesłała w dniu 15.03.2007r. wzór Aneksu (z dnia 23.01.2007r.) do umowy o dostarczanie sygnału TV i konserwację sieci kablowej TV w Opolu Lubelskim, dostosowujący zapisy tejże umowy do obowiązujących przepisów prawa i przyjętej ich wykładni przy uwzględnieniu interesów konsumentów. Z przesłanego Aneksu wynikało, że Spółdzielnia wykreśliła z Regulaminu punkty: 1 lit.c, 3 lit.e, 3 lit.l oraz zmieniła punkt 3 lit. m. Wykreślone zostały zapisy wyłączające odpowiedzialności operatora za przerwy w dostawie sygnału (pkt 3 lit. e), ustanawiające obowiązek zapłaty za ponowne podłączenie (3 lit. l) oraz dokonano

zmiany zapisu odnośnie właściwości sądu (pkt 3 lit. m). Jednocześnie wykreślony został pkt 1 lit.c, wskazujący warunki obniżenia opłaty abonamentowej w przypadku przerw w dostawie sygnału. Spółdzielnia nie odpowiedziała na pismo organu antymonopolowego odnośnie ostatecznej wersji Aneksu, jak też definitywnej daty jego wejścia w życie.

Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005r. Nr 244 poz. 2080 ze zm.) przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działania przedsiębiorcy. Nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma indywidualnych interesów konsumentów.

Art. 23a ust. 2 stanowi natomiast, że za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów uważa się w szczególności stosowanie postanowień wzorców umownych, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umownych uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Dla uznania określonego działania przedsiębiorcy za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów działanie takie musi godzić w zbiorowe interesy konsumentów. Oceny zakwestionowanego działania należy dokonać w kontekście działania bezprawnego, o którym mowa w art. 23a ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jako niezgodnego z obowiązującym porządkiem prawnym lub dobrymi obyczajami, jak również w kontekście wymienionych w art. 23a ust. 2 zachowań, które stanowią otwarty katalog przykładowych praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

W niniejszej sprawie postawiony przedsiębiorcy zarzut, aby mógł być skutecznie oceniony w ramach art. 23a ust. 1 i 2 musi spełniać poniższe przesłanki:

1. naruszać zbiorowy interes konsumentów,
2. być działaniem bezprawnym,

Pierwsza przesłanka jest spełniona, gdy dane działanie przedsiębiorcy godzi w interesy konsumentów, jako zbiorowości, gdyż ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów chroni interesy nieograniczonej z góry liczby konsumentów, których nie da się zidentyfikować, jest to zjawisko o charakterze instytucjonalnym, zbiorowym. Z takim przypadkiem mamy do czynienia w niniejszym postępowaniu administracyjnym. Działania Spółdzielni skierowane są do nieokreślonej z góry liczby konsumentów poprzez skierowanie do nich oferty usługowej doprowadzenia sygnałów programów radiowych i telewizyjnych. W tym celu przedsiębiorca posługuje się przygotowanym przez siebie wzorcem umowy wraz z regulaminem, które wiążą strony - przedsiębiorcę i konsumenta. Umowa ta określa wzajemne prawa i obowiązki stron. Z oferty tej skorzystali już konsumenci decydując się na odbiór telewizji kablowej zgodnej z ofertą Spółdzielni, a ponadto z usług tych w każdej chwili mogą skorzystać także inni konsumenci, nie będący do tej pory jej kontrahentami.

W związku z tym krąg osób, który został już dotknięty stosowaną praktyką i który taką praktyką może zostać dotknięty jest formalnie nieograniczony, nie możliwy z góry do określenia, a tym samym spełnia warunki zbiorowego interesu konsumentów. Należy zatem uznać, że w niniejszej sprawie mamy do czynienia z naruszeniem zbiorowych interesów konsumentów. Spełniona została zatem pierwsza przesłanka warunkująca ocenę tej sprawy pod kątem art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Drugą przesłanką jest bezprawność, tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Pojęcie *porządek prawny* obejmuje nakazy i zakazy wynikające z normy prawnej, a także nakazy i zakazy wynikające z norm moralnych i obyczajowych określanych, jako *zasady współżycia społecznego*. Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy czyn sprawcy był zgodny, czy też niezgodny z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródłem tych zasad są normy prawa powszechnie obowiązującego oraz nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego (dobre obyczaje)

O bezprawności działania decyduje całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego- *uzasadnienie do I PKN 267/2001 wyrok Sądu Najwyższego – Izba Administracyjna – Lex Polonica Prima*. Sąd Najwyższy wskazał, że o bezprawności działania można mówić wówczas, gdy nie zachodzi żadna ze szczególnych okoliczności usprawiedliwiających określone działanie.

Okolicznościami tymi są:

- działanie w ramach porządku prawnego, tj. działanie dozwolone przez obowiązujące przepisy,
- wykonywanie prawa podmiotowego,
- zgoda pokrzywdzonego oraz
- działanie w obronie uzasadnionego interesu (*wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.10.1989 r. II CR 419/89 OSP 1990/11-12 poz. 377*).

Zakwestionowanym działaniem Spółdzielni w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego w niniejszej sprawie jest posługiwanie się w stosunku do konsumentów – odbiorców telewizji kablowej w Opolu Lubelskim zapisami, tożsamymi pod względem treści z zapisami uznanymi już przez Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów za niedozwolone klauzule umowne i wpisanymi następnie do Rejestru niedozwolonych klauzul umownych.

Z treści art. 479⁴² k.p.c. wynika, że Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w razie uwzględnienia powództwa o uznanie postanowień wzorca umowy za niedozwolone w sentencji wyroku przytacza treść postanowienia wzorca uznanego za niedozwolony i zakazuje jego stosowania. Z brzmienia art. 479⁴³ k.p.c. wynika również, że wyrok prawomocny ma skutek wobec osób trzecich od chwili wpisania uznanego za niedozwolone postanowienia wzorca umowy do Rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ § 2 k.p.c.

Stanowisko Prezesa Urzędu zawarte w niniejszej decyzji zostało poparte orzecznictwem SOKiK. Z wyroku SOKiK z dnia 25.03.2004 r. – sygn. akt XVII AmA 51/03 wynika, że wprowadzenie przez przedsiębiorcę do obrotu wzorca umownego zawierającego postanowienia o treści już wpisanej do rejestru klauzul abuzywnych stanowi przesłankę uznania bezprawności działania tego przedsiębiorcy, o czym stanowi art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Oznacza to, że bezprawnym działaniem jest stosowanie w obrocie z konsumentami postanowień, które zostały wpisane do rejestru, nawet jeżeli postanowienia te stosują przedsiębiorcy nie pozwani w procesie przed SOKiK na podstawie art. 479³⁶⁻⁴⁵ k.p.c.

Kwestia rozszerzonej prawomocności wyroku SOKiK na podstawie którego dokonany został wpis postanowienia do rejestru, o którym mowa w art. 479⁴⁵ k.p.c. została ostatecznie rozstrzygnięta w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2006 r. w sprawie o sygn. akt III SZP 3/06. W ślad za tym należy przyjąć, że orzeczenie sądu w danej sprawie ma skutek również wobec osób trzecich, czyli w przypadku, gdy zakazana jest już jedna klauzula, jako niezgodna z prawem, a w obrocie gospodarczym w stosunku do konsumentów funkcjonuje zapis o treści analogicznej, jak ten w klauzuli zakazanej, celowe jest uznanie, że treść zapisu stosowana wobec konsumentów innych aniżeli ci

dotknięci zapisem już zakazany, stanowi praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 2 w postaci stosowania klauzul umownych wpisanych do rejestru klauzul uznanych za niedozwolone. Nie jest przy tym konieczne by treść badanego postanowienia wzorca umowy była literalnie identyczna jak treść postanowienia wpisanego do rejestru. Wystarczy by kwestionowane i porównywane postanowienie mieściło się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru, by mogło korzystać z jej rozszerzonej prawomocności.

Zatem, dla stwierdzenia stosowania praktyki polegającej na bezprawnym naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów poprzez stosowanie postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień umowy uznanych za niedozwolone, konieczne jest wykazanie, że stosowane przez przedsiębiorcę w obrocie z konsumentami postanowienia wzorca umownego są tożsame (mieszczą się w hipotezie klauzuli wpisanej do rejestru) z wpisem do rejestru postanowienia wzorca umowy uznanego za niedozwolony na mocy stosownego orzeczenia SOKiK.

Zakwestionowane przez organ antymonopolowy w niniejszym postępowaniu zapisy zawarte są we wzorcu umownym, stosowanym w obrocie z konsumentami przez Spółdzielnię, tj. Umowie (wraz z Regulaminem) o dostarczanie sygnału TV i konserwację sieci kablowej w O.

Zapisami tym są:

1. pkt 1c Regulaminu „Operator jest zobowiązany do obniżenia opłaty abonamentowej w przypadku dłuższej niż 48 godzin przerwy w dostarczaniu sygnału (1/30 wysokości abonamentu za każdy dzień awarii) jest tożsamy z zapisem o treści: „Prawo do obniżenia opłaty abonamentowej przysługuje abonentowi wtedy, gdy brak sygnału spowodowany awarią był dłuższy niż 3 dni robocze. Od tego momentu za każdy następny dzień braku sygnału od abonenta odliczane jest 1/30 jego wartości”, wpisanym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia z dnia 8 grudnia 2004r. do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone pod nr 211. W ocenie Prezesa UOKiK kwestionowany zapis Umowy mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru. Zarówno w przypadku klauzuli wpisanej do Rejestru, jak i w przypadku zapisu wzorca umownego Operatora ma miejsce ograniczenie odpowiedzialności przedsiębiorcy w przypadku braku dostawy sygnału telewizyjnego. Świadczenie Spółdzielni jest zobowiązaniem ciągłym i jest ona zobowiązana do zapewnienia stałego sygnału TV i ponosi odpowiedzialność za przerwy spowodowane brakiem staranności. Z art. 105 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo Telekomunikacyjne wynika, mający tu zastosowanie na zasadzie analogii, obowiązek zwrotu odpowiedniej części abonamentu, jeśli przerwa w świadczeniu usługi telekomunikacyjnej trwała ponad 36 godzin, Spółdzielnia zastrzegła w kwestionowanym zapisie wzorca zaś okres 48 godzinny.
2. pkt 3e Regulaminu „Operator nie odpowiada za przerwy w dostarczaniu sygnału spowodowane brakiem napięcia zasilania oraz zakłóceń w przekazie satelitarnym i naziemnym (konserwacja nadajników) jest tożsamy z zapisem o treści: „PTK nie ponosi odpowiedzialności za zakłócenia w odbiorze programów telewizyjnych i radiowych rozprawdzanych w sieci telewizji kablowej wynikające z przyczyn niezależnych od PTK, a w szczególności występujących poza siecią”, wpisanym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia z dnia 23 lutego 2005r. do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone pod

nr 680. W ocenie Prezesa UOKiK kwestionowany zapis Regulaminu mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru. Zarówno w przypadku klauzuli wpisanej do Rejestru, jak i w przypadku zapisu wzorca umownego Operatora ma miejsce ograniczenie odpowiedzialności przedsiębiorcy w przypadku zaistnienia przerwy w dostawie sygnału telewizyjnego, z przyczyn niezależnych od konsumenta, takich, na jakie Operator powinien być przygotowany.

3. pkt 3 lit.l Regulaminu „Ponowne podłączenie może nastąpić tylko po uprzednim uregulowaniu przez Abonenta zaległości oraz po wniesieniu opłaty za ponowne podłączenie określonej w cenniku” jest tożsamy z zapisem o treści: „W przypadku nie uiszczenia opłaty w terminie sygnał zostanie odłączony od gniazda. W przypadku wyrażenia przez użytkownika chęci z dalszego korzystania z sygnału, wykonawca dokona przyłączenia po zapłaceniu zaległości i dokonaniu jednorazowej opłaty za ponowne przyłączenie”, wpisanym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w z dnia 5 stycznia 2005r. do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone pod nr 618.. Spółdzielnia zastrzegła dla siebie (pkt 3 lit.j Regulaminu) odsetki ustawowe z tytułu braku zapłaty za świadczone usługi telewizji kablowej. Żądanie więc dodatkowo opłaty za ponowne podłączenie, jako warunku ponownego podłączenia dopływu sygnału (po jego uprzednim wyłączeniu z tytułu zaległości) prowadzi do kumulacji opłat. Za to samo „przewinienie” abonenta Operator żąda zarówno odsetek ustawowych, jak i swego rodzaju kary umownej. Klauzule w/w są tożsame co do treści z kwestionowanym przez organ antymonopolowy zapisem Umowy.
4. pkt 3m Regulaminu „Wszelkie spory powstałe na tle wykonywania umowy abonenckiej, której niniejszy regulamin stanowi integralną część, podlegają rozpoznaniu przez Sąd Powszechny właściwy dla siedziby Operatora” jest tożsamy z zapisem o treści „Właściwym dla rozstrzygnięcia sporów wynikających z regulaminu świadczenia usług jest sąd powszechny właściwy dla siedziby Operatora” wpisanym wyrokiem Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 września 2005r. do Rejestru postanowień wzorców umów uznanych za niedozwolone pod nr 565. W ocenie Prezesa UOKiK kwestionowany zapis Umowy mieści się w hipotezie klauzuli wpisanej do Rejestru. Zarówno w przypadku klauzuli wpisanej do Rejestru, jak i w przypadku zapisu wzorca umownego Spółdzielni ma miejsce narzucenie konsumentowi, wbrew obowiązującym przepisom kodeksu postępowania cywilnego, rozpoznania ewentualnego sporu wyłącznie przez sąd właściwy dla siedziby Operatora.

Wobec powyższego należy uznać, że spełnione zostały przesłanki warunkujące uznanie działań Spółdzielni za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 23a ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, tj. bezprawne działanie polegające na stosowaniu postanowień wzorców umów, które zostały wpisane do rejestru postanowień wzorców umowy uznanych za niedozwolone, o których mowa w art. 479⁴⁵ Kodeksu postępowania cywilnego.

Spółdzielnia nie przedstawiła, a co za tym idzie nie udowodniła, pomimo żądania ze strony organu antymonopolowego, informacji i dowodów uzasadniających możliwość wydania decyzji na podstawie art. 23e ust.2 ustawy o ochronie konkurencji (...), a więc decyzji uznającej praktyki Spółdzielni za naruszające zbiorowe interesy konsumentów i stwierdzającej jednocześnie ich zaniechanie. Zgodnie z art. 23e ust. 3 to na

przedsiębiorcy spoczywa ciężar udowodnienia okoliczności, iż zaprzestał stosowania zakazanej praktyki.

Wobec powyższego Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

W toku prowadzonego postępowania została uchylona ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, na podstawie której wszczęte zostało niniejsze postępowanie administracyjne. Od dnia 20.04.2007 r. obowiązuje ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. Nr 50 poz. 3126). Przepisy przejściowe, zawarte w art. 131 nowej ustawy stanowią, że do postępowań wszczętych na podstawie przepisów ustawy o ochronie konkurencji (...) z dnia 15 grudnia 2000 r. i nie zakończonych do dnia wejścia w życie tejże ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (...), w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c. od decyzji Prezesa UOKiK przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa UOKiK - Delegatura w Lublinie.

Otrzymuje:

Spółdzielnia Mieszkaniowa
Lokatorsko-Własnościowa

Decyzja podpisana przez Dyrektora Delegatury UOKiK w Lublinie, dnia 5.10.2007r.